

Ahol az új A POLCOKON MARAD

Ahogy lekerülnek sorra a polcokról a szebbnél-szebb pulóverek, olaszok, úgy ke-rekedik felül bennem a nő.

Narancs-fekete színösszeállítás. A nyakmegoldás újszerű, érdekes. Egyik barátnőmön sem láttam hasonlót. Azt hiszem csinos volnék benne.

Azt mondják a szakemberek, hogy ez a következő, noppem kötésű. Csak annyit látok belőle, hogy csipkészerű mintázata van. Spiccben induló nyakkivágása kis nyelvvel végződik. Rajta gombdíszítéssel. Nyárestéken is elegáns viselet.

Ezek nem vásárolhatók

Es így sorra. Egyik szebb, mint a másik. Mindig azt szeretné magának a szemlélő, amelyik épp a kezébe akad. Végül is a választás egy piros nyolcasmintázatú, vastag olaszokra esik. Talán ez a legszebb mind között. Azt mondják drága, mert sok fonál van benne. Ilyesmit úgysem pár hónapra vesz az ember, hanem évekre. Legyen szép, meg jó is, akkor megéri az árát.

— Hol lehet megvásárolni?

— Sehol. Sem ezt, és itt ezt a többi sem — válaszolja Szeles Tibor, a Fonalfeldolgozó Vállalat műszaki vezetője. — Mi kísérleteztünk, de a kereskedelem inkább a hagyományos mintákat kedveli és rendeli meg. Az új formákban csak a gyár asszonyai gyönyörködhetnek. Igaz, azoknak leg-ebbébbetszik.

Az alkalmi áruházban értékesítik ezeket az egyedi példányokat leszállított áron. Nagy kár, hogy nem kerül-

nek nagyobb mennyiségben a vevőközönség elé.

Amit rendelnek, azt gyártjuk

— Mi, csupán nagy vállalatok »kiegészítő részlegei« vagyunk. Csak olyan kötött holmikat készítenek, amelyek nem kerülnek a nagy üzemekben több ezres sorozatgyártásra — mondja Jásós László igazgató — Negyedéves tervünkben tízezer darab kötöttáru szerepel. Ha ezt a mennyiséget anyag, szín, fazon és méret szerint osztályozzuk, így sem jut öt, tíz darabnál több egy fajtából. Ezeket viszonyítva abból készítjük el, amelyekből a kereskedelem megrendeli.

A minták, amelyeket megmutattak, s amelyekből a kereskedelem nem rendel, főként fésült gyapjúból készültek. Szépek, mutatósak. Miért lettek mégis mellőzve?

— A Fonalfeldolgozó Vállalat valóban minden negyedév elején általában tízenöt, húsz fazonból álló mintakollekciót mutat be. Ebből, öttagú bizottság, szakemberek, üzletvezetők választják ki, hogy mit gyártson az üzem. — Pless

József a Róviköt áruforgalmi osztályának előadója mondja el ezeket.

Kevés az anyag

Fésült gyapjúból csupán háromszáz kilogramm áll a vállalat rendelkezésére az elkövetkezendő negyedévben is. Ebből a mennyiségből három, négy féle mintánál többet gyártani nem lehet. Az üzem sem vállalhat többet, s így a kereskedelem sem aprózhatja jobban a cikkeket. A megrendelést pedig azért adják, főként a hagyományos fazonokból, mert azok keresettek, sőt talán hiánycikkek is.

Ebből a számszögből nézve a kereskedelemnek is igaz van. Viszont az sem megoldás, hogy ezeket az izléses, modern, mutatós mintadarabokat az üzem ne gyártsa, csak a raktárban foglalják a helyet, addig, amíg alkalmi áron értékesíthetők nem lesznek. Mert ezek elhanyagolásával nemcsak a kísérletezők kedvét szegik, hanem megrövidítik a vásárlóközönséget is.

Bizonyára lehetne megoldást találni!

M. E.

Újdonságok az autóbusszközlekedésben

A szegedi 10. számú AKÓV a közeljövőben több érdekes közlekedési újítást vezet be, melyek az autóbusszforgalom jobb ellátását, az utazóközönség érdekeit szolgálják. Erdemes sorra venni őket.

AUTÓBUSZJÁRAT A STRANDRA

Holnaptól, szombattól kezdve, egyelőre két napra,

kísérleti jelleggel autóbusszjárat indul a MÁV igazgatóság mellől a Széchenyi téri megálló érintésével, az újszegedi partfürdő bejáratához. A viteldíj egy forint.

Szombaton 13 óratól 15 óráig, vasárnap pedig 9 óratól 14 óráig öpercenként indulnak a partfürdőre az autóbusszok. Visszafelé mindkét napon 17—19,30-ig közlekednek.

VEGÁLLOMÁS

A SZABADTÉRI IDEJÉN A szabadtéri játékok előadásai napjain a központi egyetem Árpád téri oldalán sorakoznak fel az autóbusszok az előadások után. Ezek a kocsi az újszegedi Kamaratöltés felé, Mihálytelekre, Petőfitelepre, a Kálvária térre és a hattastelepi vasúti átjáróig közlekednek, és minden megállóhelyen megállnak.

KALAUZ NÉLKÜLI JÁRATOK

Augusztus elsejéig bevezetik Szegeden a kalauz nélküli közlekedő autóbusszjáratokat. Az igen elismert szerkezetű perselyek csak az egy forintosokat »fogadják el«, ha más dobznak beléjük, visszadják. Azokon az útvonalakon, ahol a perselyes autóbusszok közlekednek, a kocsikba elől lesz a felszállás, hátul a leszállás.

A bérletes utasok a kocsit vezetőjének mutatják fel igazolványukat.

KÜLÖNKÖCSIK A KÖZSÉGEKBE

Az AKÓV személyforgalmi osztálya külön autóbusszokat bocsát rendelkezésre azoknak a Szeged környéki községekben lakó utasoknak, akik csoportosan kívánják látogatni a szabadtéri játékok előadásait.

Nem önmagukért

Mennyi vértanúja van a mi pártunknak. Olyanok, akik a kínhalál árnyékában is azt kiáltották, hogy az irták szeretteiknek, hogy érdemes volt. Erdemes volt bújdosni, küzdeni, drága fiatal életüket is odaadni azért a sokat sanyargatott, felszabadulni vágyó dolgozó néperért. Ők a mai kommunis-ták és valamennyi becsületes ember ragyogó példaképei.

Manapság már sokezer kommunista jár a hősök nyomdokain. Ott vannak mindenütt, ahol adódnak élet-problémák, termelési nehézségek, ahol megtalálható az emberi kishitűség, vagy értelenség. A nevüket gyakran csak legközelebbi munkatársaik ismerik, hiszen rendszerint szerények, kishitűek, türelmesek és dolgo-sak. Lobog bennük a forradalmi tűz és lelkesedés. Látnak, tudnak, mérlegelnek, segítenek — küzdenek.

Általában napi 24 óra gond az életük, mégsem jellemző rájuk az anyagiaskodás. Látunk Szegeden is idős nyugdíjasokat munkásór ruhában napokon át őrt állni, panaszrodákon foglalkozni mások bajaival. Találkozhatunk társadalmi munkát szervező elvtársakkal, vagy éppen járdakészítés ügyében buzgólkodó tanácsagokkal. Nem önszervezők, egyéni egzisztenciájukért emésztik, törlik magukat, hanem első-sorban azért, hogy jobb legyen mindenkinek. Pedig nem aszkáltak ők sem, csak éppen erős gyökert eresztett bennük a marxista-leninista tanításnak az a kétszer-kettője, hogy az ő egyéni jöbbletük is csak a dolgozó tömegek boldogulásával együtt lehet biztos és maradó.

Ne mondja most senki diadallal, hogy álljunk csak meg egy szóra, mert a mi vállalatunknál még nem minden párttag ilyen. Mi is jól tudjuk ezt. Akadnak akik még nem tették magukévá a párt törvényeit, nem felelnek meg teljesen a szervezeti szabályzatban lefektetett követelményeknek. Az ilyenek valószínű éretlenül jutottak be valahogyan a pártba. De miért csak őket látják? Szabad-e a párttal szembefordítani a nagyon is egyedi és kirívó eseteket annak bizonygatásául, hogy a kommunis-ták ilyenek meg olyanok. Mi sohasem tagadtuk, hogy lehetnek a mi pártunkba oda nem való elemek, azt is állítjuk azonban, hogy a társadalom irányát, a mi politikánkat nem az effélék határozzák meg. Nagyon sok példa tanúsítja, hogy aki nem a párt erkölce szerint él és tevékenykedik, az előbb vagy utóbb, de menthetetlenül kihull a forradalom rostáján. A párt puritán tag-sága egészében azonban megmarad továbbra is aki volt, sőt mind jobban kifejleszti magában a kommunista tulajdonságokat.

Aki csak a rosszat látja meg, s a párt becsületes küzdelmei közepette minduntalan az elvetendő jelenségek miatt csap lármát, tulajdonképpen a pletykás és rosszindulatú vénesszónyok módjára jár el. Az ő szokásuk, hogy egy árva szót sem ejtenek a példás harmóniában élő családokról, de ha megtudnak valakiről valami rosszat, napokig az forog a nyelvükön. Helyes ez? Ha a szóbeszéd arra irányul, hogy a rossz megjavuljon (ez sajnos, ma még ritkaság), helyesnek is mondható. Amikor azonban káröröm vegyül bele, vagy éppen szeretnék a visszás jelenséget saját kedvtelésük érdekében általánosítani, mindenképpen elítélendő. Így van ez a politikában is. A kis dolgok tudatos felnagyítása nem segít, hanem árt, mivel alkalmas arra, hogy a sok szépet és jót, a jellemzőt és az általánost el-ködösítse.

Tehát akkor menjünk el szó nélkül a hibák mellett? — kérdezheti bárki. Szó sincs róla. A párt nagyon is igényli a hibák miatti felháborodást, az olyan bíráló-t, amely valóban az akadályokat igyekszik elhárítani az útból. Sőt ennek érdekében messzemenő intézkedéseket is tettünk, olyanokat például, amely védi a jogos bírálót az esetleges megtorlástól. Erre azért van szükség, hogy a kommunis-tákkal együtt minél többen vegyene-k részt a mi nagy társadalomépítő munkánkban.

Mi a kommunis-ták védelmében szállunk síkra, akik tíz és tízezerrel naponta kivívják pártunkívüli társaik szeretetét és megbecsülését, de olykor mégis az a méltatlan vád éri őket, hogy »nekik is csak maguk felé hajlik a kezük.« A szegedi Tanárképző Főiskola kollégiumának építkezé-sénél hallottunk legutóbb ilyesmit. Pedig ez nem igaz és jogos elkeseredést vált ki mindazokból, akik soha még egy tüt sem kaptak plusz-ként azért, mert rendes napi munkájuk után valamilyen pártmunkát is végeznek. Nem önmagukért — ismételten hangsúlyozzuk —, hanem gyakran azért is, akik olykor rendes állampolgári kötelességüket sem teljesítik maradék nélkül, és egy gazdaság sem tennék odébb, ha nincs érte fizetés. Van abban valami, amit az Autó-közlekedési Vállalat egyik segédmunkása mondott. Ab-

ban ugyanis, hogy »mahol-nap mindenki élvezi a mi rendszerünk áldásait igen magas fokon, csak én meg a hozzám hasonló elvtársak járunk szalajtos biciklivel.« Megkérdeztük, beszéljen bővebben arról, amire gondol. Mire ilyen választ kaptunk: »En nem kívánok soha mást, csak annyit, hogy egy kicsit becsüljenek azért, amit csinál-ok. Szívesen elvállalok mindent, amit a párttitkár rábíz, de az már elkeserít, amikor az olyan ember, aki már autót is birt vásárolni, még egy kis dekorációs munkáért is a markát tartja, miközben engem nyíltan kimo-solyog.«

Tudjuk, hogy a kommunis-ta munka lebecsü-lése nem általános jelenség, s a dolgozók zöme öszintén tiszteli, becsüli elvtársainkat. De ha csupán egyetlen esetben találkoz-nánk effajta jelenséggel, akkor is megérdemelné, hogy szóvá tegyük és elítéljük. Mert a kommunis-ták áldoz-tak legtöbbit a munkássz-tály, a nép hatalmáért, az ő harcaik, erőfeszítéseik segí-tette elő, hogy a dolgozó tö-megek maguknak tetsző tár-sadalomban élhessenek és építhetnek.

A kommunis-táktól általán-ban tisztességet és munka-szeretet lehet tanulni, s ezen megint csak nem változtat az, ha itt-ott, egyik vagy másik elvtársunk megfede-kezik alapvető kötelességé-ről. Egyesek botlásai nem vehetnek árnyékot a párt egészére, nem ejthetnek fol-tot annak tisztaságán, mert a párt maga makulátlan és rendületlenül vezeti népün-ket a cél felé. S ez bele is ivódott már a tömegek tu-datába. Nem véletlenül hall-juk lépten-nyomon, hogy a párt politikájával egyetér-tünk, csak az a fontos, hogy mindenütt jól hajtsák azt végre. Nos, éppen ezért kell támogatni valamennyi jelent és jövőt igenlő embernek a pártszervezetek, a kommunis-ták tevékenységét, hogy még eredményesebben lép-hessünk fel az emberi fogyat-ékoságok ellen.

F. NAGY ISTVÁN

Szeptembertől a hattastelepi óvoda is napközitthonos lesz

A III. kerületi tanács a napokban foglalkozott a ke-rületi óvodák és napközi ot-tonok helyzetével és több határozatot hozott a jövőre vonatkozólag.

A kerületben jelenleg 11 tanácsis és négy üzemi óvoda működik. A tanácsis óvodák közül 10 napközi otthonos és

csupán egy, a hattastelepi óvoda az, ahol még ezt a szolgáltatást nem vezet-ték be.

Tekintettel azonban a szül-ők kívánságára, szeptember elsejétől a hattastelepi óvoda is napközivé alakul.

A vizsgálat során megál-lapították, hogy az óvodai férőhelyek nincsenek telje-sen kihasználva a kerületben. Pedig az 1962—63-as tanévben minden jelentkező gyermeket felvettek. A ki-használatlanság legfőbb oka, hogy az utóbbi években csökkent a születések száma. Foglalkoztak a gyerme-kek nevelésével, s az óvónői létszámmal is. Kiderült, hogy kevés az óvónő, sőt a dajka is.

Különbösen sok nehézséget okoz, ha valamelyik óvónő megbetegszik, mert a helyettesítése nincs biztosítva.

A III. kerületben is általános tapasztalat, hogy a vezető óvónők túlterheltek. Sokat kell túloráznuk, és a sok adminisztráció miatt gyakran nem tudnak megfele-lően foglalkozni a nevelői munka irányításával.

Az óvodák helyiségei általán-ban rendezben vannak, különösen szép eredménye-ket értek el az óvodák kor-szerűsítésénél. A múlt tan-évben 120 ezer forintos fel-újítást végeztek a mihályteleki óvodánál, a Szél utcai

óvodában pedig most készül a külső, belső renoválás 160 ezer forintos költséggel. Jelentős összeget költöttek új játékok beszerzésére. Sokat javult a napközis ellátása is. A szerelés évről évre korszerűbb.

Sok óvodában probléma azonban még az edények higiénikus tárolása, kony-habátor hiányában.

Van elég törülköző, takaró és párnák. Az óvodások el-látása a nemrégiben kiala-kított, vodai konyháról tör-ténik. Ez igen örvendés javulást hozott, az ételek minősége és mennyisége jó, ízletes, változatos. Az óvónők és a szülők véleménye szerint sok harc után végre sikerült elérni, hogy erről a konyháról a 3—6 éves gyer-mekeknek megfelelő táplá-lékot szállítsanak.

A III. kerületben különö-sen az utóbbi évben

tartalmában teljesen meg-változott az óvoda és az iskola kapcsolata.

Több megbeszélés eredmé-nyeként már a múlt év szeptembere óta többször meglátogatták a volt nagy-csoportosokat az első osztályban. Az iskolai nevelő-ket tájékoztatták a gyerme-kek szellemi fejlődéséről, egyéniségéről, s így mód-szertani segítséget nyújtot-tak. Június elején pedig összegyűjtötték a Hámán Kató iskola első osztályába előjegyzett tanulókat, s egy vidám, játékos délelőtti megismertették a búcsúzó óvodásokat az első osztályos tanító néikkel. Hasonló találkozt rendeztek a szülők és az oktatók részvételével.

Sok ötlettel készülnek az ifjúsági karneválra

Szegeden az ünnepi hetek idején minden évben igen nagy közönséget mozgósító rendezvény a KISZ-ifjúsági karnevál.

A szabadtéri játékok egyik legérdekesebb rendezvényé-nek ígérkezik ebben az esztendőben is a KISZ Szeged városi bizottsága által rendezett hagyományos ifjúsági karnevál, amelyre július 28-án, vasárnap délután 6 óra-kor kerül sor. A szegedi lányok és fiúk nagy izgalom-mal készülődnek erre a nap-ra. Minden eddiginél ötlete-sebb jelmezekben, dekoráci-ókkal szeretnének felvonulni a több tízezer közönség sor-

falai között, a Széchenyi té-ren felállított tribún előtt, s az a vágyuk, hogy minél elő-kelőbb helyet vívjának ki maguknak az ötletességi ver-senyben.

Mintegy ötven szegedi üzem KISZ-szervezete mozgósította már az ifjúságot a karnevál sikere érdekében. Tartanak a készülődések, de terveiket féltett titokban tartják, nehogy más üzemek fiataljai is hasonló ötlettel vonuljanak fel.

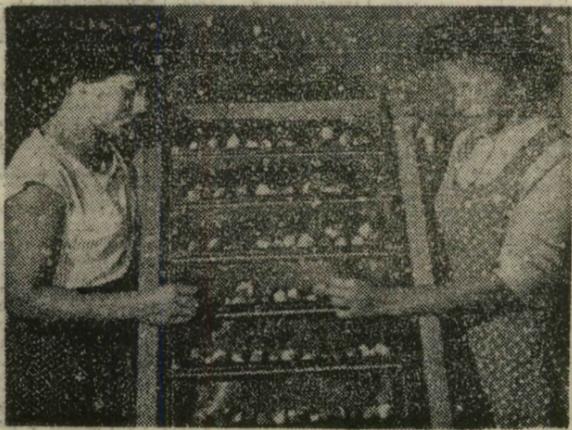
A felvonulás után az új-szegedi Vigadóban színes kar-nevál bált rendeznek a fiatalok.

Szüretelik a tulipánhagymát

A virágmag termesztéséről híres szeged-mihályteleki Új Élet Termelőszövetkezet bodomi üzeme-gységében szüretelik a tulipánhagymákat. Tíz holdról mintegy három-millió darabot szednek fel, s megfelelő válogatás után ország-szerte szállítják majd az őszi hónapokban. Ezenkí-vül jelentős mennyiséget exportálnak nyugati államok-ba és a Szovjetunióba.

Szedik a virághagymát a földből

Géppel osztályozzák a termést